

عنوان مقاله:

بررسی نقش طبیعت و فضای باز در معماری خانه های سنتی تبریز نمونه موردی: خانه های دوره قاجار تبریز

محل انتشار:

نوزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

مریم اسکندری - عضو هیئت علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میاندوآب

خلاصه مقاله:

یکی از ارکان مهم یا به عبارتی اولین گام در ایجاد مسکن مطلوب، اشراف داشتن به ویژگی های و مختصات کیفی است، خانه ایرانی جلوه مستقیم ارزش های معنوی و فرهنگی و شیوه زندگی بوده و مکان مقدسی که ارزش های کیهانی، جهان مقدس و ارزش های ماوراء الطبیعه را شامل می شده است. خانه به عنان یک سرپناه علاوه بر تأمین نیازهای اوملیه بایستی به نیازهای روحی و روانی کاربران نیز توجه کند که اراضای این نیازها از طریق پیوند با طبیعت قابل حصول است. پژوهش حاضر در پی ارزش های از یاد رفته در ساحت سکونت معاصر با بکارگیری روش تحلیلی، تفسیری - تاریخی به بررسی نقش طبیعت و فضای باز در سازماندهی خانه های تاریخی دوره قاجار شهر تبریز می پردازد، و ضمن بازنگری دیدگاه های مختلف در ارتباط با طبیعت و فضای باز (حیاط) و انواع رویکردهای مطرح در باب ارتباط معماری و طبیعت، همراه با شناسایی مولفه های مرتبط با طبیعت و در نهایت، تبیین معیارها و شاخص های کیفی مسکن در ارتباط با طبیعت در معماری ایرانی - اسلامی و واکاوی و سنجش آنها در نمونه های موردی، فتح بابی است در جهت ارتقاء کیفی فضای معماری در دوره معاصر، و یافته های تحقیق، نمایانگر نقش محوری طبیعت در طراحی و انتظام فضایی خانه های تاریخی، و مورد تبریز است. بطوری که سازمان فضایی از فضای باز و حیاط (به عنوان مأمّن طبیعت با مرکزیت عناصر طبیعت آغاز گردیده است. و با رویکردی طبیعت سازف ضمن ایجاد محیطی مطبوع با خرد اقلیم های متنوع و مطلوب، زمینه لازم جهت تعالی روحی و معنوی را فراهم آورده است.

کلمات کلیدی:

طبیعت، خانه سنتی، فضای باز، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142976>

